

distinctus sensus internus; an verò ut unius ejusdem-
que sensus interni certus tantum gradus, vel actus; an
denique ut famula duntaxat ac ministra Phantasiæ? Sed
quicquid horum existat, vel habeatur memoria, mihi id
perinde est: sufficit, eam ad sensus internos pertinere,
speciesque, per sensus externos allatas, intra commune
sensuum internorum organum iteratò apprehendere.
Jam verò sensuum internorum omnium sedē & habitacu-
lum esse cerebrum, vix quisquam hodiè dubitat, eò, quod
clarè nimis monstratum sit, omnes omninò sensuum im-
pressiones in cerebro, ejusdemque parte illà, quam com-
mune Sensorium vocant, desinere ac terminari, ibidem-
que nonnunquam continuari aliquandiu, sæpè etiam
repeti ac multiplicari. Ratio hujus rei in eo cum primis
sita est, quod ex cerebro (non verò ex corde, ut Ari-
stoteles autumabat, ipsum exinde cor πρώτον αισθητικόν
vice non simplici appellitans) omne nervorum genus
originem suam ac propaginem ducit: Rectissimè
hinc *Ant. le Grand. P. VIII. Instit. Phil. cap. 23. num. 1.*
Ambigi nequit, inquit, quin cerebrum interni sensus sit
organum; cum nervi ab eo proveniant; Et sicut fila
buc illuc ex colo à netrice deducuntur: Sic è cerebro ner-
vi in omnes corporis partes protenduntur, quorum operà
sensuum externorum motus transmittuntur. Etenim
cùm à summo rerum conditore eum in finem nervi a-
nimantibus sint inditi, ut natos in cerebro spiritus ani-
males, omnis in animali motus sensusve Autores, ad
singulas corporis partes devehant, sicque tum motum,
tum sensum in animalibus promoveant, atque adeò isto-
rum ope omnes perceptiones sensuales fiant: Utiqve
aliter esse non potest, quin quælibet sensualis impressio
finem quasi ac terminum inveniat ibi, ubi nervi, per
quos, tanquam canales (ut ita loquamur) ultrò citro-

B

que